

Mas de les Illes (cases noves)

Olesa de Montserrat

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Camí de les Illes, núm. 12
Emplaçament
Alçada: Ctra. C-55: sortida al polígon de la Flora. Camí en direcció N-W
77

Coordenades:

Latitud: 41.54853
Longitud: 1.87872
UTM Est (X): 406484
UTM Nord (Y): 4600259

Classificació

Número de fitxa 08147 - 106
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Física
Observacions protecció: Recinte tancat
Accés Restringit
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 35 002202700DF00B
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dc., 28/09/2011 - 02:00

Descripció

Conjunt de dues cases de pagès adossades, construïdes dintre de la finca del mas de les Illes. Els dos habitatges formen un cos de planta rectangular allargat, amb planta baixa més un pis i amb coberta a dues vessants. Es tracta de construccions de tipologia senzilla, que han conservat la volumetria originària però que han estat reformades amb tècniques i materials moderns. Actualment les façanes són arrebossades amb ciment i no presenten elements d'especial interès. La casa de la dreta conserva unes característiques arquitectòniques més antigues, mentre que la casa de l'esquerra ha estat objecte de reformes més importants entorn de 1970. Davant les cases hi ha una pati, presidit per un lledoner de dimensions monumentals, que conserva restes d'una era enrajolada. Pocs metres al sud hi ha un cobert, que conserva restes d'un pou i una antiga sínia. Al costat hi ha una gran bassa que es nodreix amb l'aigua que neix d'una mina situada a la casa antiga del mas de les Illes. El cobert més gran, actualment dedicat a l'emmagatzematge i manipulat de fruites, està construït aprofitant restes dels antics corrals.

Història

El nucli originari del mas de les Illes ja surt esmentat en alguns pergamins del segle XIV. És la construcció situada uns 100 metres al sud-est. L'any 1860 el mas consta com a propietat de Casals i Cortès. Aquesta família també posseïa el mas Vilapou i el mas Gori, en el qual després s'hi va construir l'hotel Gori. El 1910 ja s'havia traspassat a un italià: Lucas Diomedes. Aquest any el mas tenia una extensió de 18 ha i hi vivien masovers (set persones en total). Tot sembla indicar que, amb el canvi de propietari, la masia va ser objecte d'una reforma substancial. Fou aleshores quan va adquirir l'aparença actual, que es caracteritza per una estètica força allunyada de l'estil rural tradicional. Probablement va ser en aquesta època, o una mica més endavant, que es van construir les dues cases noves. Segons informació oral, van ser dos fills de la família propietària qui les van construir. Antigament el mas tenia dues sínies (una enmig dels camps i una altra al costat de la bassa gran), cinc pous i dues basses (aquestes s'han conservat). L'any 1971 es van inundar les terres on estan situades les cases, cosa que va obligar a una important reforma. Des de fa uns anys tota la finca, que ocupa una bona esplanada coneguda amb el mateix nom del mas, està orientada al conreu d'arbres fruiters i als manipulats de la fruita.

Bibliografia

AADD (2011). Pla Especial Urbanístic d'identificació de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable susceptibles de reconstrucció i rehabilitació. Urbanisme Integral i Mediambient, S.L.P; Ajuntament d'Olesa de Montserrat (fitxa M 01.1)

COBOS, Josep M (1994). Olesa al segle XIX. Col·lecció vila d'Olesa, 4. Ajuntament d'Olesa de Montserrat; Publicacions de l'Abadia de Montserrat, p. 91-93

